eZine

of Modern Texts in Translation

April 2015

Dinu Flămând

translated into English by MTTLC graduate students

© MTTLC http://revista.mttlc.ro/

1

eZine of Modern Texts in Translation

Director **Lidia Vianu**

Editor-in-Chief **Violeta Baroană**

ISSN 1842-9149

Issue 141 April 2015

Issue Editor **Cristina Drăgoi**

© MTTLC

© The University of Bucharest

Poems by **Dinu Flămând**translated into English by
MTTLC graduate students
Beatrice Ahmad, Mădălina Bănucu,
Manuela Chira, Alina Diaconescu,
Iulia Gheorghescu, Ioana Săbău
and Minodora Tunaru

Proofreader: **Mădălina Bănucu**

IT Expertise:
Simona Sămulescu
Cristian Vîjea

2

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

http://www.masterat.mttlc.ro/ http://revista.mttlc.ro/ http://www.editura.mttlc.ro/

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

3

Poems by

Dinu Flămând

Translated into English by

MTTLC graduate students

Beatrice Ahmad, Mădălina Bănucu, Manuela Chira, Alina Diaconescu, Iulia Gheorghescu, Ioana Săbău and Minodora Tunaru

4

Umbre și Faleze

Shadows and Cliffs

UMBRE

*

cum cele şapte culori în lumină ascunse în întunericul meu locuiți umbre cu fețele voastre interioare

```
şi precum
frunza
moartă
îşi
devine
elicea
căderii
```

mine cădeți - morți ai mei -

în

SHADOWS

*

like the seven colours hidden in the light in my darkness you dwell shadows with your inner faces

```
and like
the dead
leaf
becomes
the propeller
of its
fall
```

me you fall - my dead ones -

5

când planați
în afara timpului

deși oasele voastre orfice încă mai răscolesc pământul

iar eu încep să miros a piatră plânsă și mă zbat cu mâinile legate pe dinlăuntru

vibrând când traversați prin mine spre un niciunde abia de voi zărit

și mă aflu deja plecat în timp ce încă rămân viața voastră din culorile invizibilului when you hover outside of time

although your orphic bones still rummage the ground

and I am beginning to smell of tear-stained rock and I am struggling with my hands tied on the inside

vibrating
when you cross me on your way to
nowhere
I will barely be seen

and I am already gone while I still remain in your life from the colours of the unseen

6

*

iar de îndată ce intru în somn cu nările dilatate de întuneric voi șiroiți din pliurile memoriei pe linia unde pământul și norii fac schimb de mirajele

oare cu ce necunoscute vouă ofrande să vă mai pot chema în ținuturile de-odinioară?

devine o joacă a apei cu focul această optinteală a incomunicabilului

elan al stingerii

and as soon as I fall asleep with my nostrils widened by darkness you drip from the folds of memory on the line where Earth and the clouds exchange mirages

with what tributes unknown to you could I still lure you to the realms of olden days?

it becomes a game of water and fire this exertion of the incommunicable

impetus of extinction

7

*

iar eternitatea ni se arată ca o bogată diversitate a imposibilul

lenți și vinovați de vinovăție continuăm să se ne înfățișăm zorilor când evaporarea luminii mângâie coaja pietrelor

și precum surzii pot să audă muzica prin oasele lor cu întunericul nostru simțim și noi umbrele

devenite frig al trecutului

and eternity reveals itself to us

like a rich

diversity of the impossible

slow and guilty of guilt we keep stepping into the dawn when the evaporation of light

caresses the carcass of rocks

and just like deaf people can hear music

through their bones

with our darkness we, too, feel

the shadows

turned into coldness of the past

8

tăcerea lățoasă – bătrânețea acestei singurătăți fumegând ca lâna pe oaia rămasă-n ploaie

ține de cald sufletului umedă la atingere

iar de crescut din trup îți mai crește doar umbra întinsă lung pe faleză

semn că soarele îți apune

iar de crescut din suflet îți mai crește doar spaima

frica vitală

the unkempt silence – the old age

of this loneliness steaming

like wool on the sheep left in rain

it keeps the soul warm

it feels damp

and the only thing growing from your body

is the shadow

spread on the beach

a sign that your sun is waning

and the only thing growing from your body

is terror

vital fear

9

mă rogi ca odinioară să-ți trec prin ac firul negru cu degetele mele butucănoase

și tot ca atunci omizile par o gălăgie de pietre crâmpoțind frunza dudului

ulii din infinit pândesc neatenția puilor de găină trecuți prin gard la vecinii morți

uitarea coace în cuptoarele indecisei veri primele prune iar în mâluri stă lipitoarea

de jur-împrejur din ceața persoanelor nou sosite ies gesturile unor cuvinte ce nu se lasă afară trase you bid me as before to pass through needle your black thread with my podgy fingers

and just as then the caterpillars seem a bluster of rocks carving out the mulberry's leaf

the eagles of infinity stalk the carelessness of baby chicks passed through the fence at the dead neighbours'

oblivion bakes in the ovens of the hesitant summer the first plums and in the slimes lies the leech

all around from the fog of the newly arrived people come the gestures of some words that refuse to be pulled out

10

chipurile lor se topesc în lumina interioară tu nu înțelegi nimic și te întorci spre mine cumva cu spatele

eu pregătindu-mă să păcălesc indicibilul citesc pe dos întrebările tale iar trezindu-mă

spun:

"nu te îngrijora îți traduc eu mamă" their faces melt in the interior light you understand nothing and turn to me somehow with back facing me

preparing myself to fool the unsayable I read your question backwards and awakening

I say:

"don't worry
I'll translate for you
mother"

Translated by Mădălina Bănucu

11

noaptea rămânea plinul conținut al întunericul

orizontul nu se lăsa nici privit nici impins

în acea amânare invizibilul eu era singura lumină adunată pe sita orbului

eu sufăr
eu sunt
eu aud
auzeau și sufereau și erau
ezitarea lor în desfășurare

din soarele lor intern dădea lăstari umbra lor ca lumina somnului the night remained the full content of darkness

the horizon did not allow being watched or pushed

in that delay of the invisible I there was one light gathered on the sieve of the blind

I suffer
I am
I hear
they suffered and heard and were
their hesitation under way

from their inner sun sprouted their shadow like the light of sleep

Translated by Mădălina Bănucu

12

*

ne-au păsărit infideli dar iată că ne trimit

umbra lor

ca o mângâiere de praf

și pe măsură ce se îneacă în noi aflăm

că nimeni

ca ei

nu e mai aproape de consistența lui nimeni

lumina din adâncul întunecimii

supurează atunci în noi

ca seva unor lăstari

marginea își acoperă muchiile

de femeie

cu palpitanți genunchi

ceva se apropie din afară venind lăuntric

și se lipește fără să ne atingă

they left us unfaithful yet behold they send

their shadow

like a caress of dust

and as they drown in us we find

that no one

like them

is closer to the consistency of no one

the light from the depth of blackness

festers then in us

like the sap of sprouts

the edge covers its womanly

ridges

with exhilarating knees

someone approaches from outside coming inward

and binds without touching us

13

	1 . 1 .	1 11110	1 11	/ 1 1 1	• 1
1ar	piatra ochiului	devine lichidă	and the ev	ze's stone becomes lic	1111d
1011	product occuration	ore ville inclined	und the cy	e s storie seconics me	10.10

găsim degetele noastre la mâinilor lor we find our fingers at their hands iar cu ele atingem în somn and with them we touch in sleep

umezeala vulvei the moistness of the vulva

uitarea noastră e armistițiul memoriei lor our oblivion is the armistice of their memory

care selectează which chooses

totul rămâne dar continuă să dispară all that remains but continues to disappear

Translated by Mădălina Bănucu

14

*

trâmbe de praf aducea din exterior lumina câmpiei dar porțile rămâneau închise

câinele bolnav îşi lingea o rană ciorile pe gard chemau ploaia din găleata fântânii curgea apă verde

grâul din saci încolțea secret pleava lui anticipa o pulbere de convoaie nocturne

până departe în zare palpita somnul ezitanților la acest popas de răscruce

printre ei Speranța iubita rândașului cea cu plete murdare whirlwinds of dust brought from outside the field's light but the gates remained closed

the sick dog licked its wound the crows on the fence invoked the rain from the fountain's bucket dripped green water

the wheat in sacks sprouted in secret its chaff anticipating a dust of nocturnal convoys

far in the horizon throbbed the sleep of the hesitant at this crossroad stop

among them Hope the groom's lover the one with dirty tresses

15

își rotea fustele	spun her skirts
3	

drumeților le făcea cu ochiul winked at the wanderers
iar pe unii chiar îi trăgea în fân and some she even pulled in the hay
unde se neguța uitarea where oblivion was hammered out

flăcările sub ceaunul din curte the flames under the kettle in the yard proiectau departe umbrele projected afar the shadows ca un soare letal de sub orizont like a lethal sun from under the horizon

sporea it sprouted
cu sporii ei de fotoni with its photon sprouts
lumina deviantă a sinucigașilor the deviant light of self-murderers

ei încălecau și plecau să-și ucidă definitiv they rode and left to definitively kill disperarea despair

Translated by Mădălina Bănucu

16

*

tu erai logodnica atelierelor îți citeam sonetele Gabrielei Mistral ne citeam spaima pe fețe și era o egzemă de resemnare în înserare imi citeai compozițiile elevilor tăi despre iarna în Bărăgan ne citeam unii pe alții și ne iubeam ne citeau unii alții și ne urau nu înțelegeau cum eram cum erau eram eras erat eternitate a frigului ghemuit în gurile noastre

veneau zăpezile cu o lumină zgârcită și acopereau urâțenia lumii iar noi așteptam you were the fiancée of workshops I was reading to you the sonnets of Gabriela Mistral we were reading dismay on our faces and there was an eczema of resignation at dusk you would read to me the compositions of your pupils about winter in the Bărăgan Plain we would read one another and we loved each other some would read us and hate us they didn't understand the way we were the way they were eram eras erat eternity of the cold cowered in our mouths

the snow would come with a scanty light and cover the world's ugliness and we would wait

Translated by Manuela Chira

17

*

fețe necunoscute se iveau în cercul de lumină

al lămpii

când pâlpâirea începea să fie rostită

umbrele oscilau printre farfurile de pe masă

cuțitul tăcea între mere

fitilul în petrol se încolăcea

uneori acel foc urca fără flacără

când unul din ei își apropia de gura ușor

afumatei sticle

țigara

fumul era ca ninsoarea trasă de vânt spre

vârful muntelui

într-un roi de lumină

de jur-împrejur întunericul pândea afară cu burta lipită

de drum ca vulpea când se strecoară

unknown countenances loomed in the light circle

of the lamp

when the flickering started to be given tongue to

the shadows oscillated through the plates on the table

the knife was holding its tongue among the apples

the snuff was curling in petrol

at times that fire ascends without a flame

when one of them would near to the mouth of the lightly

smoked bottle

his cigarette

the smoke was like the snow drawn by the wind towards

the mountain peak

in a cluster of light

round and round the dark lurked outside with stomach glued

to the road like the fox when it creeps

18

încet spre cotețe slowly	y to the chicken coops
--------------------------	------------------------

caii nechezau dinspre râu the horses were neighing from the river dihorii nopții scurmau sub garduri the fitchews of the night were grubbing under the fences spaimele chițcăiau de la marginea întunericului the horrors were squealing from the edge of darkness

câiini lătrau spre dihăiniile ademenite the dogs were barking at the behemoths lured de sforăitul focului care în vatră își lingea by the snoring of the fire that in the hearth was licking lemnele its wood

dincolo de lumină prin ape tulburi beyond the light among turbid waters
peştii țâșneau uneori afară și lăsau cercuri the fish would sometimes shoot out and leave circles
de întuneric of darkness
care vorbeau cu pietrele that talked to the stones

Translated by Manuela Chira

19

*	*
ceremonii ale invizibilului	ceremonials of the invisible
seceri de gheață pe piscurile insomniei	ice sickles on the crags of insomnia
continuă să năvălească aceleași valuri	the same waves continue to invade
dinspre trecut	from the past
umflate de nervozitatea nimicului	bulging with the nervousness of the nothing
iar sub arcadele privirilor	and under the arcades of my wanly glances
mele stinse imagini cu capul în jos atârnând	images upside down hanging
tresar ca o colonie de lilieci	startle like a colony of bats
au văzut oribilul și neputința curgând pe mâinile paralizate	they have seen the abominable and the helplessness flowing on
de ataraxia prezentului	the hands paralyzed
și era ca o sângerare din corpul umbrelor	by the ataraxy of the present
	and it was like a bleeding from the body of the shadows
și au simțit trecerea timpului cum în adâncul râului	
umbra peştelui mângâie pietrele	and they have felt the passing of time how in the depth of the river
	the shadow of the fish caresses the stones

noi generații la gura Infernului

20

parodiază misterele

mare voioșie va fi când când alte guri de varani vor sfărâma ale cranii new generations at the entrance of the Inferno

mock the mysteries

there will be great cheer when other varans' mouths

will crush other skulls

Translated by Manuela Chira

21

*

iar mai violentă decât umbra năvălind din noi este numai absența umbrei – limita luminii finale ce nu mai ascunde nimic

toată iubirea mea fără loc în tine nu e decât umbra mea spre tine ce și-a pierdut lumina și palpită ca o piatră infrunzită sub casa ta

în timp ce toată venirea ta spre iubirea mea e tot umbră a spaimei din întunecimea vieții tale înfrigurate luminată intermitent

ca tremurul acestei neștiințe de a trăi

and more violent than the shadow bursting from ourselves is only the absence of the shadow – the limit of the final light that does not hide anything anymore

all my love without a place in you is only my shadow towards you that has lost its light and is throbbing like a leafed stone under your house

while all your coming towards my love is still a shadow of the horror from the gloom of your feverish life discontinuously alighted

like the tremour of this unawareness of living

Translated by Manuela Chira

22

ce să fi rămas încă ne spus

ne trăit

ne atins sau

ne explicat

între noi sau în spațiul cândva locuit de noi de te ridici chiar din interiorul imensei dificultăți a somnului în această confuzie luminoasă ca deschiderea unui copac spre cer?

parte din ele vin de la tine

altele de la mine și e un continuu elan de ezitări și subânțelesuri ca și cum totul ar fi fost precedat de ceva ce există doar cât să anunțe altceva dar ștergând spre a face inutil drumul sensului

noapte de noapte mi te înfățișezi ducându-ți la gură colțul bsamalei speriată

what could have remained un said

un lived

un touched or

un explained

between us or in the space we used to live in why are you rising from within this huge sleeping difficulty in this bright confusion like a tree opening towards the sky?

a part of them come from you

other ones come from me

and it's all a continuous stream of hesitations and implications as if everything had been preceded by something that only existed to introduce something else

but erased

to render useless the path of the meaning

every single night you appear and you take to your mouth the corner of your kerchief

scared

23

de ceea ce vezi pe chipul meu indistinct cercetat de tine cu neliniştirea ce încă sângerează de grija fiului tău chiar și dincolo

iar eu încep să mă pipăi confuz sau imi ating cu limba spaimele-n gură dându-mi străduința să ascund o rușinoasă infirmitate

și nu știu ce zărești tu în ceața care-ți este prezența mea altceva decât fuga acestor zdrențe de umbră ce-mi țin de cald în cruzimea luminii ce scrijelește pe ziduri albe

dar întrebările mele rămân ca nişte capsule goale de mac deși o papaverinică nerăbdare de a jongla inutilul mă face să scuip în aer coji de cuvinte când plimb degetele mele peste vertebrele prost sudate ale câte unei mai vechi dureri

of what you see on my unreadable face which is analysed by you with the restlessness which still bleeds as you worry for your son even on the other side

and I begin to touch my body or to feel with my tongue the fears in my mouth trying hard to hide a shameful infirmity

and I can't tell what you can see through the fog which to you is my presence other than the flight of these shadow tatters that keep me warm in the cruelty of the light that scribbles on white walls

but my questions remain like some empty capsules of poppy although a papaverinic anxiety to juggle with uselessness makes me spit out peels of words while I'm passing my fingers across the vertebrae, each poorly welded by some older pain

24

și mai rămâne această indignare a neputinței apropierea ce ne lipsește de-apropiere cu resemnarea ei fixată în imposibilitatea amâdurora de a fi

reajunși

TOTUŞI

într-o copilărie comună unde altcineva ne mângâie blând pe creștet să înghițim untură de pește and this indignation for the helplessness the vicinity that deprives us of vicinity with its submission rooted in our impossibility of getting

back

STILL

to a common childhood where someone else gently caresses our heads to swallow fish oil

Translated by Ioana Săbău

25

umiliți de toate sistemele	

umilită speranța

iată-ne dinaintea extincției

și ninge cu fulgi de fier

definitivă e para fără pulpă mușcată cu gingiile

fără dinți

din mâna fără degete

ne devenise prietenă disperarea

coaptă la foc mic

precum pitele

ne devenise uşoară viață

luată din mers

fără să știm încotro

erau ca nişte butoaie pline

humiliated by all the systems

humiliated hope

here we are in front of the extinction

and it's snowing with iron flakes

forever is the pulpless pear bitten with the gums

which are teethless

from the fingerless hand

gaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah so much unsubstantiality

despair had become our friend

it had been baked

like bread

our life had become easy

picking it up

without knowing where we're heading

they were like some empty barrels

26

cuvintele noastre cercurile au plesnit

our words the circles broke

eram

we were

Translated by Ioana Săbău

27

tăiate păduri

scrum al memoriei

arse lemne

retezate și arse din rădăcină gânduri

noi buruieni se împing prin cenușa rece sub ninsoarea de beatitudine a muzicii

Pergolesi ca mielul dus la tăiat pe culmile bolovănoase ale extazului

muzică de șchiopi care zboară cu aripile desfăcute în respirația cerului

prelungire ce eşti singura bucurie sângele tău îmi tâşneşte pe nări din norii evaporați ai plânsului cut woods

ashes of the memory

burnt firewoods

cut down thoughts and burnt to the root

new weeds thrust themselves through the cold ash

underneath the snow of music's bliss

Pergolesi

like a lamb carried to be killed on the rocky peaks of ecstasy

music for the flying cripples with their wings spread under the breath of the sky

prolongation, you are my only joy your blood bursts out of my nostrils from the evaporated cloud of tears

28

bunătate insuportabilă la început de martie sonor miros ca revolta ierbii unbearable kindness at the beginning of March sound the smell of grass' riot

Translated by Ioana Săbău

29

POEME PENTRU ULYSSE

POEMS FOR ULYSSES

*

încă departe e noaptea de capătul somnului ca atrizii de limanul nefericirii lor

zeii cu viclenii de femei ațâță faptele de arme ale celor ce se bat pentru podoabele de femei

sticleşte în burta calului troian unde ne-nghesuim bronzul spadelor

iar Ulysse închide trapa

scara a fost trasă-n interior auzim pe spinarea noastră crescând transpirația morții

departe pe mal harpiile zboară în picaj

the night is still far from the end of sleep as are the descendants of Atreus from the harbour of their misery

the gods with feminine artfulness bestir the deeds of arms of those who fight for female adornments

the bronze of the spades glistens in the paunch of the Trojan horse where we are huddling

and Ulysses shuts the hatch close

the ladder has been pulled inside we hear on our spines growing the sweat of death

far, ashore, the harpies are diving

30

prin crăpături lumina exterioară ne aduce minciuna zilei de mâine

desantul va fi direct în Infern

through splits the external light brings us the lie of tomorrow

the assault will be straight into the Inferno

Translated by Manuela Chira

31

cu măruntaie aburinde și lapte în miere ademenești convocatele umbre

Ulysse viclean îndemnat nu de revelație ci numai de nerăbdarea care e viața ta

tu care în oracole nu credeai cauți să deslușești alfabetul acestor mandibule ce întorc dinaintea ta tăcerea pe toate fețele

prezicerea lor de scrum o strângi în pumn ca pe o poruncă with steamy entrails and milk in honey you beguile the summoned shadows

cunning Ulysses
prompted not by the epiphany but only
by the impatience
that is your life

you, who in oracles did not believe, seek to discern the alphabet of these mandibles who before you turn silence over and over again

their ash prediction you clench in your fist like a command

32

orgoliul în tine tremură fiindcă nu reușești să le furi secretul enernității [...]

your elation trembles inside you because you do not manage to snatch from them the secret of eternity [...]

Translated by Manuela Chira

33

nu va trebui să mai torni ceară în urechile ortacilor tăi Ulysse

surzi au devenit la primejdia frumuseții

cântecul sirenelor doar spre tine-și mai urcă spumele

numai tu te mai legi strâns de catargul interdicțiilor

de mult nu se mai sparg corăbiile de stâncile emotive

puțini mai râvnesc enormitatea you won't have to pour wax into the ears of your helpmates Ulysses

deaf did they become to the distress of beauty

to you alone the song of the mermaids raises its foam

only you chain yourself fast to the mast of interdictions

since long the ships do not crush against the sensitive crags anymore

few long for the tremendousness

34

de a fura sublimul

ai devenit ridicul în miezul unor primejdii inexistente

îți crestezi somnolența simțurilor cu un bici fără pleaznă

dar rămâi tot sub tirania imposibilității

cu trirema inimii ținută-n palmă deasupra golului

altfel nu poți trăi

of stealing the sublime anymore

you have become ridiculous in the core of some inexistent distresses

you crack the drowsiness of the senses with a whip without a whiplash

but you still abide under the tyranny of impossibility

with the heart's trireme held in your hand above the void

you cannot live otherwise

Translated by Manuela Chira

35

singur şi te reverşi în lăuntru peste marginile absenței tale ca o umbră absorbită în arbore

dorm
pe pajiștile verii în amintire
femeile trecutului tău
atinse de anafrodisie

aspră ca a vițelului era limba tinereții tale pe creasta verbelor și a vulvelor

muțenia simțurilor ți-a devenit acum această enromă gălăgie ce fierbe fără să dea afară

tăcerea din tine întinde sute de degete

alone

and you overflow on the inside over the brims of your absence like a shadow absorbed by the tree

sleep

on summer's meadows in a memory the women of your past touched by anaphrodisia

the tongue of your youth was as harsh as that of a calf on the ridge of verbs and vulvae

the wordlessness of the senses has now become for you this immense hubbub which is boiling but not flowing over

the silence in you spreads out hundreds of fingers

36

spre valurile de sâni	to the outpourings of breasts
si de soante	and whispers

	ai devenit o coloană de urlet	you have become a pillar of bellowing
	fărâmițat	chopped
	spume	foams
ı	scame	lint

uluit să vezi cât de puțin conține acel putin	astounded to see how little that little contains
și cât de puțin timp îți rămâne șă înțelegi	and how little time you have left to comprehend
puținul	the little.

Translated by Manuela Chira

37

FALEZE

*

CLIFFS

s-ar sinucide direct în mare acest drum pieptiş de nu l-ar opri densitatea măslinului cu frunze de lănci atice aruncate în plin văzduh

limpede noiembrie cu jerbe de elegie pe fruntea cerului

iar soarele îşi declină victorios în Mediterana ultimile sclipiri ce încă mai țin în zbor lumina sub goelanzi

de după orizont câteva raze stoarse de nori peste ape arată alt drum ascuns it would commit suicide straight into the sea this steep road unless it be stopped by the density of the olive tree with leaves like Attic lances thrown into the air

serene November with flowers of elegy on the sky's forehead

and the Sun is victoriously declining in the Mediterranean the last scintillations that still keep on the wing the light under gulls

beyond the horizon few rays squeezed by clouds over the seas unfold another hidden road

Translated by Beatrice Ahmad

38

*

exercițiu de infinit – zborul unui singur pescăruș urmărit cu insistența cu care ți-ai pândi viața

zig-zag deasupra golfului neașteptate ezitări și aterizări pe plajă urmate de țanțoșa inspectare a câtorva alge și scoici lepădate de mare definitiv

apoi o nouă diagonală spre răsărit dictată de mesajele unui ocult scirocco

iar criza vizibilului îți umezește ochii

exercise of infinity -

the flight of a sea gull followed

with the urgency with which you would look out for your life

zigzagging above the bay

unexpected hesitations and landings

on the beach

followed by the unabashed inspection of some

algae and shells cast away by the sea

for good

then a new diagonal towards the East

dictated by the messages

of an occult scirocco

and the crisis of the visible makes your eyes teary

Translated by Beatrice Ahmad

39

*

palmier alergând cu fruzişul vâlvoi spre mare intensități de azur în acest noiembrie și rădăcini de valuri scormonind pe sub casele adormite

marea aliniază hexametri cu îndemnuri la cumpătare bei cam mult *bibis impudens* moralizează *liber quartus* batjocorind ridurile unei bătrâne ce se refuzase în tinerețe horațienei *sollicitas*

pe drumul văzut în lumina somnului lămâiul își soarbe umbra latină palm tree running with its frowzy foliage towards the sea depths of light blue on this November and roots of waves rummaging under the sleepy houses

the sea lays out hexameters insisting on moderation you drink too much *bibis impudens* moralizes *liber quartus* mocking at an old lady's wrinkles who had denied in her youth Horace's *sollicitas*

on the road seen in sleep's light a lemon tree sips his Latin shadow

40

*

chiparoşi – umbre zidite pe verticală şi felul tău de a intra în mine abrupt cu un miros de brusturi dând năvală din lăuntrul uitării

pe hornul dintre copaci marea la Napoule își adună din zare bărcile iar absența e o legănare cu rădăcini cypress trees - shadows built perpendicularly and your manner of getting inside me abruptly with a smell of burdocks rush in from oblivion's insides

on the horn between trees the sea at Napoule gathers its boats from the horizon and absence is a rocking of roots

41

*

se rotesc unsprezece păsări deasupra mării iar din centrul zborului o spirală coboară direct în suflet

grădina cu portocali alunecă lent spre marginea apei unde frunzișul valurilor devine lumină rostogolită

alt stol de vrăbii intersectează subit aceeași diagonală iar ecoul unui vag ciripit închide rana extrazului

prinzi totul în palme de îndată ce le deschizi

eleven birds fly in circles over the sea from the center of their flight a spiral descends right into the heart

the garden of orange trees slides slowly towards the borders of the sea where the foliage of waves becomes tumbling light

another flight of sparrows suddenly crosses the same diagonal and the echo of a faint chirp closes off the wound of ecstasy

you catch everything in your hands once you open them up.

42

*

apare ca un cerb precedat de mugetul său printre crengi această lună plină

mai întâi luciul și doar târziu ea însăși

deasupra mării

lumină și apă nici nu se-ating cât timp emoția își ține mâinile-n sân iar invizibilul îi face ecou

sfărâmiciunea aerului îi trezește pe unii insomniaci care cu o neatingere asemănătoare somnului își iau în brațe întunericul prăbușirii

cel prezent în el cu absența simte mai mult decât simte it appears like a stag preceded by his bellowing through the

branches

this full moon

first the brightness and later the moon itself

over the sea

the light and water do not even touch

while the emotion stands aside

and the invisible echoes it

the rarefaction of the air wakes up some

insomniacs

who embrace the breakdown of darkness

as if untouched by sleep

the one who has inside absence

feels more than he feels

43

*

soarele bătrân de noiembrie urcă greu

pe linia orizontului

marea străbătută de un fitil de raze

se pregătește să explodeze

în infinit

vântul doarme în palmieri așteptat

de inutila caligrafie a bărcilor

zidurile își desfac brațele să înghețe

în cărămizile lor căldura

două mici șopârle recuperează pe o cornișă

evaporarea timpului

ochiul omului lăcrimează

dar nu lumina

ci apropierea propriei sale nopții îl arde

the old sun of November rises slowly

on the horizon

the sea crossed by a bundle of rays

is about to explode

in the infinite

the wind sleeps in the palms expected

by the useless calligraphy of the boats

walls unfold their arms to freeze

the heat into their bricks

two little lizards recover on a cornice

the lapse of time

the human eye sheds tears

and it is not the light

but the approach of its own night that grieves it

44

*

marea îmi atinge linia inimii apa e răcoroasă ca otava poaspăt cosită

e ceva în neregulă cu mintea mea plecată pe munți de apă mă ajunge de departe un fum de Translivanie mediteraneană cu dealuri vălurind printre pești-mistreți

locuim cu toții plecați de-acasă și revenim cum se boltește cerul deasupra apei

noaptea cade brusc se aprinde o veche lampă cu petrol în casa de pe colină

cu un ziar vechi umbra unei mâini șterge o veche sticlă afumată the sea touches the contour of my heart the water is invigorating like the new-mown aftergrass

something is wrong with my mind gone on water mountains it catches up with me a faraway smoke from the Mediterranean Transilvania with hills curling among boar-fish

we all live together away from home and return when the sky vaults above the water

night suddenly falls an old oil lamp is lit in the house on the hillock

with an old newspaper the shadow of a hand wipes an old smoked glass

45

marea înghite tăcerea serii pietrele țărmului înfloresc pe ascuns frunzele digeră o pastă de întuneric iar când le atingi își scot ghearele

unele ploi rătăcite se sparg în cactuși faleza își scoate la aer verdele pubian aerul miroase ca sarea legendelor când Helena adulmeca de pe mal transpirația grecilor the sea engulfs the silence of the evening the shore's stones bloom stealthily leaves digest a paste of darkness and when you touch them they produce their claws

some lost rain sprinkles on cacti
the cliff brings to light its pubic green
the air smells like the salt of the legends when Helena
would sniff from the shore the Greeks' perspiration

46

*

marea și-a pictat stâncile în negru de camuflaj noaptea depune pe ele straturi de întuneric lumina zorilor pare un armistițiu între pacea adâncurilor marine și sarea aerului

e o demență de spațiu deasupra mării un lapsus de timp devenit planare infinite aripi de goelanzi dispar în culoarea invizibilului de pe cer

am senzația că plămânii mei uită să mai pompeze în acest peisaj cu pietre amfibii mă aflu mult mai sus de mai foarte sus și cumva mai interior deschis spre ceva concentrat și dispers the sea painted its cliffs black the night casts on them a coat of darkness the dawn seems like a truce between the peace of deep seas and the air's salt

there is plenty of space above the sea a lapse of time turned into gliding countless wings of seagulls vanish into the colour of the invisibility on the sky

it seems to me that my lungs forget to pump in this landscape with amphibious stones I find myself much higher than very high and somehow deeper inside open to something intensive and dispersed

47

*

Matisse pictând doar fața durerii în capelă la Vence singurul chip printre siluetele unei treceri

cum aratau cu adevărat oamenii din legenda Calvarului? totul s-a petrecut undeva pe marea latină când vântul împrăștia verbele

chiparoşii au sosit din Iudeea cactuşii din vicleana Grecie cedrii încă mai duc în spate melancolia Libanului pinii sunt de pe aici

precum și misterul uriașei provincii urcată-n plincintrul soarelui

de jur imprejur perspectiva s-a obișnuit să ritmeze capriciile destinului: piscuri și prăbușiri Matisse painting only the face of grief at the chapel in Vence the only face among the silhouettes of a passage

how did the people in the Calvary legend really look like? it all happened somewhere on the Latin sea when the wind was spreading the verbs

cypresses came from Judea
cactuses from the crafty Greece
cedars are still carrying Lebanon's melancholy
pine trees are from around here
as well as the mystery

of the huge province on top of the sun's roundarch

and all around the perspective got used to giving rhythm to destiny's caprices: peaks and downfalls

48

înălțimile pregătesc începutul altor călătorii viața se poate frânge oricând dar pășește pe aer the heights are preparing the beginning of other journeys life could break apart at any time but it treads upon air

49

*

lumina continuă să lucreze sub coaja fructelor acest verde negru pregătește portocaliul portocalei în adâncul de spini și zumzet

coacerea este o decantare a ezitărilor ce dau în pârgă pe timpul somnului și cad dinolo de gard la nimeni

toamna îmbătrânește pe dinlăuntru păpădiile în iarba târziu crescută înfloresc cu o neglijență sinucigașă

sus în munți zăpezile stau la pândă

light keeps on working underneath the fruit peels this green black is preparing the orange of an orange in the profundity of thorns and buzz

the mellowing is only a deposition of hesitations which start to ripen during sleep and fall beyond the fence where there's nobody.

autumn is getting older on the inside the dandelions among the grass which was late to grow are blossoming with a suicidal carelessness

up in the mountains the snow is watching

50

vrăbii în stol – eşarfa ta de mătasă dusă de vânt e norul lor sus pe casă

și briza neglijentă din părul tău și orizontul ar încerca să-ți vorbească dacă ar fi să fie în păsărească

alt zbor deschide o fereastră subită în mare și plouă iar ploaia se îndeasă în înserare

și cu grăunțe de furtună măruntă crestele valurilor înfruntă

în depărtare înotătoarele dorsale ale luminii imită delfinii a host of sparrows – your silk scarf carried by the wind is the cloud above their house

and the horizon would try to talk to you as well as your hair's careless breeze if only it were in Tutnese

a sudden window is opened upon the sea by another flight and it's raining and the rain thrusts itself into the fading daylight

and with small rain grains it confronts the peaks of the waves

the light's rear flippers from far away try to behave in the dolphins' way

51

ești și nu ești aici you're here yet you're not here dar aici ar fi locul prezenței tale peşte-ciclop în adâncul meu fără mare

paznic ajung pe insula înecată a morților fără să fiu încă unul de-ai lor

but here is where your presence should be cyclops-fish from my depths lacking a sea

and so I get to guard the drowned island of the dead without being one of them yet

52

*

sfîrşit de noiembrie bătălie de aer între lumină și umbră pe linia ce le conține

iar pielea mea se ține lângă lumea exterioară cu sângele cald în lăuntru dar cu senzațiile afară

umbra casei mi-atinge umărul

timpul ruginește în mine pe linia umbrei ce ține dunga ezitantă a înserării așezată acum și deasupra mării November's ending

the blows of air between light and shadow

on the line containing them

and my skin remains close to the world that is outside the warm blood is deep within but the feelings do not hide

the shadow of the house touches my shoulder

time

inside me begins to decay on the line of the shadow which follows the hesitant stripe of the end of the day which above the sea now wallows.

53

*

tu culegând pe plajă o piatră de noapte în plină amiază

încă somnoroase și tu și piatră în ziua cu lumină și vânt metisată

toate pietrele toate pe care hula le ascunde la spate işi pierd culorile scoase din mare ca visele tale decolorate la soare

marea îți așterne acum la picioare țărmul ei cu dublă înclinare de sosire și de plecare

tu și piatră una pe alta vă țineți în palmă you are taking from the beach a night stone by the noon's reach

still asleep on your feet both you and the stone when the day is half light and half wind

and every single rock hidden behind hate's back loses its colour once you remove it from the sea like the colour of your dreams in the sun dying away

the sea now lays at your feet two reclining shores which at the center meet one is for arrivals, one to fleet from it

you and the stone hold one another inside your palms

54

și o	ricât	de mult de puțin mi-ar trebui să te țin
în r	mine	polen al distanței absorbit într-o singură
res	pirare	tot depărtare ești însă ceva mai aproapiată în
îns	erare	când vagi lumini ca lăcustele sar din valuri
stro	opind	până sus pulpele mersului tău pe lumini
apr	opiată	îndepărtare

however	long or short I would have to hold you
in me	pollen of the distance absorbed in one
breath	you are still remote yet somewhat closer at
dusk	when vague lights jump like locusts from waves
splashing	to the top the calves of your walk on lights
close	departure

55

*

e un copac-omidă lipit de zid

îşi ține sub burtă umbra ascunsă de soare

amiaza sudului continuă să îi dea târcoale

timpul se încrețește trecîndu-i

peste spinare

tăcerea face valuri

peste piatra tăcerii

noiembrie -

zidul abației în hibernare

there's a caterpillar-tree stuck to the wall

holding under its belly its shadow hidden from the sun

the South's noon continues to hover around it

time crumples passing

over its spine

the silence makes waves

over the stone of silence

November -

the wall of the abbey in hibernation

56

cu o risipă de gesturi tragice

schimbau macazul vânturilor mierea se otrăvea în faguri

toată noaptea copacii și-au smuls crengile

forțele vorbeau în întuneric un dialect de

se simțea că lui Dumnezeu nu îi mai era

iar vulpile să șuiere-n sobe stinse

prea mare pentru răspuns

oamenii începeau să înnebunească prin case

totdeauna se întâmplă ceva când întrebarea este

with a waste of tragic gestures

all night the trees have ripped their boughs

the forces spoke in darkness a dialect of

drunk sibyls

the coastal smokes

changed the course of the winds the honey poisoned itself in combs

it could be felt that God no longer thought

his existence was enough

the people began going mad in homes

and the foxes began hissing in unlit stoves

something always happens when the question is

too big for an answer

the wind

vântul

sibile bete

fumurile de coastă

destul că există

57

fereastra întredeschisă își vinde-n stradă

the half-open window sells in the streets

its hidden-game cunning

la această oră lumina începe să se bată cu umbrele

pe fiece fir de iarbă

viclenia de joc secund

at this hour the light begins to fight with the shadows

on every blade of grass

poetul își face gamele în vocea tăcerii iar târziu va întâmpina cuvintele

the poet makes his music in the voice of silence

and later he shall greet the words

nimeni nu ia în seamă tatonările acestei culori păroase ce schițează un ritm ca bâţâitul pietrelor

no one takes into account the resounding of this hairy colour that draws out a rhythm like

the wiggling of stones

omul avansează cu ofranda mâinilor sale goale printre atâtea dezastre citite numai de astre

man advances with the offering of his empty hands amongst numerous disasters read only in the stars

gândirea nu înțelege infinitul dar îl ia cu mare cu tot și îl leagănă-n poală

thinking does not grasp infinity but it takes it sea and all

and rocks it in its lap

